

- Το όνομά σας ;
- Υβών Κλοσρέκ.
- Ποίας ηλικίας ;
- Δέκα τριών ετών, άμα βγούνε τα κεράσια.
- Ποίας ύψηκότητος ;
- Γάλλος Βρετόνος.
- Ποῦ κατοικείτε ;
- Χθές στο Παρίσι, σήμερα στην Βλουμφοντάν, αύριο στο Μπουλαβάγιο, εἶπεν ὁ μικρὸς με ἔμψασιν, ἐλπίζων ὅτι θὰ ἔκαινεν τὸν Ἀγγλὸν νὰ τὰ χάσῃ· ἐκεῖνος ὅμως ἔμεινεν ἀτάραχος.
- Τὸ ἐπάγγελμά σας ;
- Πρῶνι ναύτης καὶ τώρα κανονιέρης ἀπὸ τὸ σχολεῖο.
- Τὸ διαβατήριόν σας ;
- "Ω! γέε, περάστε ἀπὸ τὸ γραφεῖο.

Ὁ Γιάγκος εἶχεν ἀφοπλισθῆ ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν τοῦ μικροῦ, ἐπειδὴ δὲ εἴδεν ὅτι ἡ κωμῆδιὰ εἶχεν ἀρχεῖν ἀπὸ τὴν διαρκέσῃ, ἔψαξεν εἰς τὸ ἐπανωφόρι του, τὸ ὁποῖον ἐκρατοῦσεν εἰς τὸ χέρι, διότι ἡ καλοκαιρινὴ θερμοκρασία δὲν τὸν ἠνάγκαζε νὰ τὸ φορῇ παρά κατὰ τὰς θεοσεπτάς ὥρας τῆς νυκτός.

Εἶδεν ὅμως με ἀπορίαν ὅτι δὲν εἰσῆκε τὸ χαρτοφυλάκιόν του, τὸ ὁποῖον ἐνόμιζεν ὅτι τὸ εἶχεν ἐκεῖ βαλμένο. Ἐψαξε παντοῦ, εἰς ἅλα τὰ θυλάκιά του, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὸ εἶχε χάσῃ, ἢ τοῦ τὸ εἶχαν κλέψῃ με ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα περιείχεν.

Ὁ κ. Ζουανίκ εἶχεν ἐνεργήσῃ ἐπιθεώρησιν εἰς τὰ θυλάκιά του, χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ περισσότερον, καὶ πραγματικῇ ἀγωνίᾳ ἐζωγραφεῖτο τώρα εἰς τὸ πρόσωπόν του. Ἡ ταραχὴ του ὅμως γρήγορα ἐπέρασεν, ὅταν ἐσυλλογίσθη ὅτι ἡ παρεξήγησις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαρκέσῃ πολὺ· ἕνα τηλεγράφημα διὰ τὴν Πόλιν τοῦ Ἀκρωτηρίου, ὅπου εἶχαν γνωρισθῆ με πολλοὺς ἀξιωματικούς, γρήγορα θὰ διέλυε πᾶσαν ὑπόψιν, καὶ βεβαίως ὁ Σέσιλ Ρῶδς δὲν θὰ τοὺς ἄφινε χωρὶς νὰ τοὺς ὑπερασπισθῆ με τὴν μαρτυρίαν του.

Ὅπως δὴποτε ὅμως ἡ περιπέτεια ἦτο πολὺ δυσάρεστος, καὶ οἱ κύριοι, ποῦ ἠθελαν νὰ περιγελάσουν τὸν σταθμάρχην, εὐρέθησαν τώρα γελασμένοι.

Εἶδαν δὲ καθαρὰ ποῖα τύχῃ τοὺς ἐπερίμεναν, ὅταν εἰς ἐν νεῦμα τοῦ σταθμάρχου, δύο ἀστυφύλακες, ποῦ εἶχαν ἔλθῃ καὶ σταθῆ ἀπαρατήρητοι ὀπισθεν τῶν, τοὺς ἤρπασαν ἀπὸ τὸ περιλαίμιον.

Μὰ τὸν Διά! τὸν ἐτσάκωσα! — ἐφώνησεν ὁ σταθμάρχης, τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον ἔλαμπεν ἀπὸ τὴν χαρὰν.

Καί, θέτων τὸ χέρι του ἐπάνω εἰς τὸν ὄμιον τοῦ Γιάγκου, τοῦ εἶπε, γαλλιστὶ αὐτὴν τὴν φορὰν, διὰ νὰ δείξῃ τὴν ἐκτίμησίν του ἰσως πρὸς τὸν πολῦτιμον ἀιχμάλωτόν του :

Τζάκ Χίνδων, δὲν ἐγνώριζε ὅτι εἰσθε τόσον τέλειος τζέντλεμαν καὶ τόσον δυνατός εἰς τὴν γνῶσιν τῆς γαλλικῆς. Σὰς βεβαίω ὅμως ὅτι σὰς ἐκτιμῶ ὅσον ἀξίζετε, καὶ τὸ θεωρῶ καύχημά μου ὅτι κατῴρωσα νὰ συλλάβω τὸν περιφημον ἀρχηγόν τῶν «ἐκτροχιαστών».

« Α! μὰ αὐτὸ εἶνε ἀσυγχώρητός πλάνη! ἀνέκραξεν ὁ κ. Ζουανίκ, τοῦ ὁποῖου τὸ κρανίον ἐσταξεν ἀπὸ τὸν ἰδρωτᾶ.

Ὁ Γιάγκος ὅμως, ὅταν ἤκουσεν ἐκείνην τὴν ἐξηγήσιν, τὴν ὁποίαν τὸ θριαμβευτικὸν πρόσωπον τοῦ σταθμάρχου ἔκαινεν ἀκῶμῃ ἀστειοτέρα, ἐκυριεύθη ἀπὸ ἄσβεστον γέλωτα, τόσον ἡλαρόν, ὥστε θὰ τὸν ἐξήλευαν καὶ οἱ θεοὶ τοῦ Ὀμήρου.

Ποτέ μου, ἀί ποτέ δὲν θὰ μπορούσα νὰ φαντασθῶ τέτοιο πράγμα, ἐτραυλίζε με φράσεις κομματιασμένας ἀπὸ τὰ σπασμοδικά του γέλια.

Καὶ οἱ τρεῖς Ἀγγλοὶ, σὰν καλοὶ ἄνθρωποι ποῦ ἦσαν, ἐφαίνοντο εὐδιάθετοι νὰ συμμερισθοῦν τὴν τόσον εὐλακρινὴν ἱλαρότητα τοῦ ἀιχμάλωτου των.

Κυττάξετε, κύριε Χίνδων, εἶπεν ὁ σταθμάρχης, ἀνασύρων ἀπὸ τὸ στήθος του ἕνα ὀρθογώνιον χαρτονάκι, τὸ ὁποῖον εἰδειξεν εἰς τὸν νεόν, — αὐτὸ ἦτο τὸ ὄργανον τῆς συλλήψεώς σας.

Ἦτο μία φωτογραφία, πολὺ ἐπιτυχημένη. Ὁ Γιάγκος, ποῦ ἦτο δακρυσιμένος ἀπὸ τὰ γέλια, ἐκούπισε τὰ μάτια του κ' ἔρριπεν ἐν βλέμμα εἰς τὴν εἰκόνα.

Τὸ γέλιο ἐσβυσεν ἀμέσως ἀπὸ τὰ χεῖλή του. Ἦτο αὐτός, ἀπαράλλακτος, με μπερικρὴν στολήν, ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰκόνας. Ποτέ του δὲν εἶχε φωτογραφηθῆ τόσον τέλεια.

« Εἶμαι ἐγὼ! ἀνέκραξε κατάπληκτος.

« Ὅπως ἔλαβα τὴν τιμὴν. νὰ σὰς τὸ εἶπῶ, κύριε Τζάκ Χίνδων.

Ποῦ εὐρήκατε αὐτὴν τὴν φωτογραφίαν;

Τὴν ἐπῆρα ἀπὸ ἕνα Μπέερ κατὰσκοπον, πρὸ δύο μηνῶν, καὶ δὲν ἔχετε σχεδὸν καθέλου ἀλλάξῃ ἀπὸ τότε, διότι, ὡς εἶδατε, σὰς ἐγνώρισα ἐκ πρώτης ὀψεως.

Ὁραία ἡ φάρσα, ἀλλὰ κατήτησε πολὺ σοβαρά! εἶπεν ὁ Γιάγκος.

Ἀλλοίμονον! καί, τὰ πράγματα ἐγίνοντο σοβαρά, καὶ οἱ Γάλλοι ἤρχιζαν νὰ ἐννοοῦν ὅτι ὁ ψευδο-Τζάκ Χίνδων πολὺ θὰ ἐκοπιάζε διὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν περιπλοκὴν, καὶ ὅτι, ὅσον μακρὸς καὶ ἂν ἦτο ὁ βραχίον τῶν Ναπολέοντος τῆς Ἀκρας, ἔπρεπε φοβερὰ νὰ ἐπιμηκυνθῆ, διὰ νὰ ψαρεύσῃ, εἰς ἀποστάσιν 290 λευγῶν, τὸν ἀρχηγόν τῶν «ἐκτροχιαστών».

Γιὸ ἀχρὸδ (τραβάτ' ἐμπρός)! εἶπαν οἱ δύο ἀστυφύλακες, διακόπτοντες τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους εἶχαν συλλάβῃ.

Αἰεὶ, ὁ Ὑβών; ἠρώτησαν οὗτοι.

Γέε, ὁ Ὑβών Κλοσρέκ, Γάλλος Βρετόνος, 13 ἐτῶν, ἅμα βγούνε τὰ κεράσια, εἶπεν ὁ σταθμάρχης.

Καὶ ἔστρεψε νὰ ἰδῇ. . . Ἀλλὰ ἡ θριαμβευτικὴ ὑπεροφία του εἶχε ζημιώσῃ τὴν προσοχήν, ποῦ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ. Ὁ τρίτος ἀιχμάλωτος, ὁ μικρότερος ἀληθινά, εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

Εἶχεν εὐρὴ τὴν εὐκαιρίαν νὰ γλυστρήσῃ κάτω ἀπὸ ἕνα βαγόνι τοῦ τραινοῦ ποῦ ἐστάθμυεν κοντά, ὀρθῶς σκεπτόμενος ὅτι θὰ ἦτο χρησιμώτερος εἰς τοὺς φίλους του ἀπ' ἔξω, παρά μέσα εἰς τὴν φυλακήν, ὅπου θὰ τοὺς ἐπήγαιναν. Θὰ ἐπροσπαθοῦσε νὰ εὐρὴ τὸν Μόναν καὶ τὸν Ίανόν εἰς τὴν Βλουμφοντάν. Ἄν ἐν τῷ μεταξῷ ἡ παραξήγησις δὲν διελύετο, θὰ ἐλύτταζαν, οἱ τρεῖς μαζί, νὰ εὐρουν τὰ μέσα διὰ νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀλήθειαν.

Εὐτυχῶς, ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου ἦτο γεμάτη ἀπὸ πράγματα καὶ ἔρημος εἰς τὸ μέρος, ὅπου αὐτὸς εἶχε περάσῃ. Ὅταν ἐθεβαιώθη ὅτι κανεὶς δὲν τὸν εἴδεν, ἐσκαρφάλωσε πιασμένος ἀπὸ ἕνα σχοινί, με τὸ ὁποῖον ἐκρατεῖτο δεμένη μία τεραστία θημωνιά σανοῦ, ἐπάνω εἰς μίαν ἀσκηπὴ φορτάμαζαν τοῦ τραινοῦ, καὶ ἐχώθη κάτω ἀπὸ τὸ χοδρόπανον, ποῦ ἐσκέπαζε τὸν σανόν.

Δὲν εἶχε προφθάσῃ νὰ χωθῆ καλὰ ἐκεῖ μέσα, καὶ ὀλίγον ἐλειψε νὰ βάλῃ τὰς φωνὰς ἀπὸ τὴν τρομάραν του, ὅταν ἤκουσε νὰ τοῦ ψιθυρίξῃ μία φωνὴ εἰς τὸ αὐτί :

Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Ὑβών Κλοσρέκ, μὴ σαλέψῃς ἀπὸ αὐτοῦ. Θὰ σοὺ σκάψωμεν ἔμεψ σιγά-σιγά μίαν τρύπα, ὅπου θὰ εἰσαι καλλίτερα ἀσφαλισμένος.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΠΟΙΟΣ ΠΤΑΙΕΙ

Ὅποῖον συνέδη τὴν περασμένην Κυριακὴν. Ὅμας ἐργατικῶν ἀνθρώπων ἐπίσκετο ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, παρά τὴν Γαργαρέταν, καθ' ἣν στιγμήν μία ἀμαξοστοιχία τοῦ Τροχιοδρόμου θὰ διήρχετο μεταβαίνουσα εἰς Φάληρον. Ὁ μηχανικός ἀντελήφθη ὅτι ἡ γραμμὴ δὲν ἦτο ἐλευθέρη καὶ μακρόθεν ἤρχισε νὰ σφυρίζῃ. «Ὁλοι οἱ ἄνθρωποι ἀπεμακρύνθησαν, ἔκτρες δύο, οἱ ὅποιοι ἐξηκολούθησαν νὰ μένουν ἐπὶ τῆς γραμμῆς. Καὶ ὁ μηχανικός ἐξηκολούθει νὰ σφυρίζῃ, νὰ σφυρίζῃ, τόσον ἐπιμόνως καὶ τόσον δυνατὰ, ὥστε οἱ ἐπιβάται, μὴ γνωρίζοντες τί συμβαίνει, ἤρχισαν νανησυχοῦν καὶ νὰ φοβοῦνται... Ἄλλ' οἱ δύο ἐκείνοι δὲν ἀπεμακρύνοντο. Εἰς μάτην τοὺς ἐφώναζαν καὶ τοὺς ἐτραβοῦσαν μάλιστα οἱ σύντροφοί των. Τὶ νὰ κάμῃ ὁ μηχανικός; Νὰ σταματήσῃ τὴν μηχανήν; Ἦτο ἀρχῇ πλέον, διότι εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὁ δρόμος εἶχε μεγάλην κλίσιν καὶ στροφὴν... Καὶ τὸ ἀναπόφευκτον, τὸ μοιραῖον συνέβη: Ἡ ἀμαξοστοιχία ἐπέρασεν. Καὶ τὸν μὲν ἕνα ἐκ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων παρέσυρε κ' ἐτραυμάτισεν ἐλαφρῶς εἰς διάφορα μέρη, τὸν δὲ ἄλλον κατεπλάκωσε καὶ διεμέλισεν οἰκτρώς. Οἱ παρατυχόντες συνέλεξαν τὰ μέλη του, τὰ ἐσώρυσαν εἰς ἕνα σάκκον καὶ τὰ ἔστειλαν εἰς τὸ Νεκροταφεῖον. Φρικῶδες!...

Εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, τὸ ὁποῖον αὐτοστιγμῆ διεδῆθη εἰς ὄλην τὴν συνοικίαν, ἐμαζεύθησαν χιλιάδες ἀνθρώπων φρικιῶντων, ἀγανακτοῦντων, ἐρωμένων καὶ ὀρκιζομένων ἐκδίησιν κατὰ τοῦ Τροχιοδρόμου, τῆς Ἐταιρείας, τοῦ μηχανικοῦ, τῶν ἐπιβατῶν... Πρὸς στιγμήν διεσαλεύθη ἡ δημοσία τάξις, καὶ ὅταν μετ' ὀλίγον ἐφάνῃ μία ἄλλη ἀμαξοστοιχία, ἐρχομένη ἀπὸ τὸ Φάληρον, ὁ λαὸς τὴν ἠνάγκασε νὰ σταματήσῃ, ἀπειλῶν νὰ συντρίβῃ τὰ πάντα... Ἀργότερα, ὅταν ἐπέστρεψε καὶ ἡ ἴδια ἀμαξοστοιχία τοῦ δυστυχήματος, καὶ ἐθεάθη ὁ μηχανικός τῆς ἐν μέσῳ χωροφυλάκων, ὁ λαὸς ἐξέμανη καὶ ἤθελε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον τοῦ Λύντς. Εὐτυχῶς οἱ χωροφυλάκες ἀπέκρουσαν τὸν συλληφθέντα, καὶ τὸ δεῦτερον κακὸν ἀπεσοδῆθη.

Ἡ λαϊκὴ αὐτὴ ἀγανάκτησις, ἡ ὁποία με δυσκολίαν ἐξεθῆκε χωρὶς ἄλλο δύ-

στύχημα, ἦτο φυσικωτάτη. Ἐνὰς ἀνθρωπος διεμέλισθη τραγικῶς, φρικῶδες, καὶ τὸν διεμέλισεν ὁ Τροχιοδρόμος ἄρα πταίει ὁ Τροχιοδρόμος. Κατῶ τὸ Τροχιοδρόμος!... Μία ἀμαξοστοιχία τοῦ Τροχιοδρόμου, γεμάτη ἐπιβάταις, ἐπέρασεν ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἔκαμε κομμάτια. Κομμάτια λοιπὸν νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία, καὶ εἰς τὸν διάβολον οἱ ἐπιβάται τῆς! Ἡ ἀμαξοστοιχία ἡ ἐγκληματικὴ ὠδηγεῖτο ἀπὸ ἕνα μηχανικόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἤθελε νὰ κατῴρωσε νὰ τὴν σταματήσῃ. Θάνατος εἰς τὸν σκληρὸν καὶ ἀδέξιον μηχανικόν! — Οὕτως ἐσυλλογίζετο ὁ λαός, εἰς τὸν αἰματομῆνον τόπον τοῦ δυστυχήματος. Ἐξήτῳσε τὸν αἴτιον, τὸν πταιστέον, κ' ἐνόμιζεν ὅτι τὸν ἦυρε...

Καὶ ὅμως! Αἱ ἀνακρίσεις κατόπιν ἀπέδειξαν ὅτι ὁ διαμελισθείς ἀνθρώπος ἦτο σπουπὴ ἀπὸ τὸ μεθύσι. Διὰ τοῦτο δὲν ἤκουσε τὰ σφυρίγματα τοῦ κινδύνου, καὶ διὰ τοῦτο ἐξηκολούθει νὰ μένῃ ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ἕως ὅτου ἦτο ἀδύνατον πλέον νὰ σταματήσῃ ἡ ἀμαξοστοιχία χωρὶς νὰ ἐκτροχιασθῇ...

Ποῖος πταίει λοιπὸν; Ὅχι βέβαια ἐκεῖνος ποῦ φαίνεται ἐκ πρώτης ὀψεως ὡς πταιστής: οὔτε ὁ μηχανικός, οὔτε ἡ ἀμαξοστοιχία, οὔτε ἡ ἐταιρεία. Περισσότερον ἀπὸ αὐτοὺς πταίει ἰσως ὁ κρασφόλης, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τὸ κρασί, καὶ ὁ κτηματίας ὁ ὁποῖος τὸ ἐδώκεν εἰς τὸν κρασσιώλην, καί... ἐπιτέλους ὁ Νῶε, ὁ ὁποῖος τὸ ἐρέψυρε. Ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς πταίει ὁ ἴδιος δυστυχὴς ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος ἐπήγε νὰ μεθύσῃ, ἐνῷ ἤξευρε βέβαια ὅτι ἡ μέθη εἶνε κακὴν καὶ ὀδηγεῖ πρὸς κακὰ.

Τὸ περιστατικὸν αὐτὸ μᾶς διδαι ἀφορμὴν κατὰ νὰ σκεφθῶμεν: Ὅχι μόνον ὁ λαός, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀντυτυμένοι πολλὰκις, εἰς κάθε κακόν, εἰς κάθε δυστύχημα τοῦ ὁποῖου ζητεῖται ὁ αἴτιος, ἀπατώνται. Νομίζουσι ὅτι πταίει ὁ ἄμεσος δράστης, ἐνῷ συνήθως αὐτὸς εἶνε ἀθῶος. Μοῦ συνέβη πολλάκις νὰ ἰδῶ εἰς τὸν δρόμον ἀστυφύλακα νὰ κακομεταχειρίζονται καὶ νὰ δερνοῦν ἀνθρώπους. Φυσικὰ ἡγὰρ νάκνησε, διότι ἐνόμισα ὅτι πταῖουν οἱ δερνοῦντες. Ἀλλ' ὅταν ἐξήτασα καλλίτερα τὰ πράγματα, εἶδα ὅτι ἔπταιαν οἱ δερνομένοι. Ἐπταῖαν διότι εἶχαν κάμη κατὰ κακόν, καὶ ἔπειτα αὐθαδέσαν καὶ ἀντεστάθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Μοῦ ἔτυχεν ἀκόμη νὰ ἰδῶ καὶ διδασκάλους νὰ δερνοῦν μαθητάς. Φοβερὸν πράγμα! Ἐύλο εἰς τὴν ἐποχὴν μὲς... Καὶ τὰ βῆλα με τοὺς διδασκάλους κ' ἐνόμιζα ὅτι εἶνε κακοὶ καὶ ἀνάξιτοι αὐτοί. Ἀλλ' ἅμα ἐξήτασα καλλίτερα τὰ πράγματα, εὗρισκα ὅτι οἱ μόνος πταῖσται ἦσαν οἱ μαθηταὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι με πρωτακουστοῦ ἀμέλειαν, αὐθάδειαν καὶ κακίαν, ἐξώργιζαν τοὺς διδασκάλους

« Ἄν ὁ κ. Ζουανίκ καὶ ὁ κηδεμών μου ἦσαν μαζί μας, ἡ εὐτυχία μου θὰ ἦτο ἀσύγκριτος. Θὰ τοὺς σώσωμεν ὅμως καὶ αἱ περιπέτεια δὲν θὰ μᾶς λείψουν. »
(Ἐπιτετα συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

των εις τοιοῦτον σημείον, ὥστε νὰ τοὺς μεταχειρίζωνται ὡς κτήνη.

Ἄν ἴδῃτε λοιπὸν ποτὲ καὶ σεῖς νὰ πίπτῃ κανένα κεραμίδι ἀπὸ ἐτοιμόροπον σπίτι καὶ νὰ σκοτώσῃ ἕνα ἀνθρώπου, μὴν εἰπῆτε, ὅπως τὸ εἶπεν ὁ λαὸς τῆς Κυριακῆς, ὅτι πταίει τὸ κεραμίδι. Διὰ κάθε κανὸν πταίει ὀλιγώτερον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι πταίει.

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Δέκα ἡμέρες ἐπέρασαν ἀπὸ τότε ποὺ ἡ μεγάλη θεὰ Ἄτουπικα, δηλαδή ἐκεῖνος ὁ ἀρχικατέργαρος ὁ Ὄταμπῆς, ἔταξε στὸν Καραμπαμπούλα τὸ αὐτοκίνητο... Τὸ ἔβλεπε στὸν ὕπνο του, τὸ ἐλαχταροῦσε στὸν ζῦπνο του, ὁ καϊμένος ὁ Καραμπαμπούλας, αὐτοκίνητο ὅμως δὲν ὑπῆρχε πουθενά!

Τὴν πρώτην ἡμέραν, τὰ μούτρα τοῦ Καραμπαμπούλα ἔλαμπαν ἀπὸ τὴν χαρὰν του. Ἐγελούσαν τὰ χεῖλη του, ἐγελούσαν τὰ δόντια του, ἐγελούσε ἡ μύτη του, ἐγελούσαν τὰ φρύδια του, ἐγελούσε καὶ ἡ φαλάκρα του ἀκόμα.

Ὅσον ὅμως ἐπενοῦσαν αἱ ἡμέρες, τὸσον τὰ κατέδαξε τὰ μούτρα. Καί, ἐπὶ τέλους, ἐκρέμασαν αἱ χεῖλές του, ἐκρέμασαν αἱ μαγουλάρες του, ἀγρίεψαν τὰ μάτια του, κ' ἔγινε ὄλος μιὰ φρίκη...

Μήπως ἡ θεὰ Ἄτουπικα ἐσκόπευε νὰ τὸν γελάσῃ, ὅπως τὸν εἶχε γελάσῃ μιὰ φορὰ ἕνας Ἑβραῖος ποῦ τοῦ εἶχε

«Ἐγελούσαν τὰ χεῖλη του.» (Στ. 76, στ. α΄.)

«Ἐγινε ὄλος μιὰ φρίκη.» (Στ. 76, στ. α΄.)

τάξῃ πῶς θὰ τοῦ ἐφερνε «μιὰ μηχανή ποῦ παίζει μουσική», καὶ τοῦ ἐφερνε ἕναν παλαιοτενεκετὸν πετρελαίου, ὅπου ἦταν κερφωμένη μιὰ ροκάνά;

Ἐνδεκα ἡμέρες... ἔνδεκα ἡμέρες καὶ μισή... Καὶ τίποτε ἀκόμα!

Πῦρ καὶ μανία ἔγινε ὁ Καραμπαμπούλας. Ὅλος ὁ κόσμος τρέμει στὸ βασιλεῖό του, καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κρύβονται μέσα στὲς καλύβες των. Ἄν κοτοῦν, ἀς μὴν κρυφθοῦν! Φεῖδι κολοῦδὸ ποῦ τοὺς ἐφαγε! (Δηλαδή ὄχι φεῖδι, ἀλλὰ ὁ Καραμπαμπούλας).

Διότι τὸ βράδυ τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἡ Αὐτοῦ Κατάμαυρη Μεγαλειότης ἐδημοσίευσε μὲ τὸν κήρυκα καὶ μὲ τὰ τουμπελέκια ἕνα διάταγμα, ποῦ ἔλεγε: «Ὁποῖος τολμήσῃ καὶ βγῆ ἀπὸ τὸ σπίτι του, εἶνε χαμένος ἀνθρώπος. Θὰ συλληφθῆ, θὰ σφαχθῆ καὶ θὰ μαγειρευθῆ καπαμάς, με σάλτσα ἀπὸ καβούρια, καὶ θὰ φαγωθῆ εἰς τὸ λαϊκὸν συμπόσιον!»

Καί, ἐπειδὴ εἰς τὰ λαϊκὰ συμπόσια, μονάχος ὁ Καραμπαμπούλας τρώγει καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι στέκονται καὶ τὸν κυττάζουν, ὅλοι καταλαβαίνουν τί θὰ εἴπῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα:—«Ἀμα τοὺς δὴ ἔμπρός του θὰ τοὺς φάγῃ ὅλος ὁ Καραμπαμπούλας, ἀπὸ τὸν θυμὸν του, ποῦ δὲν ἔρχεται τὸ αὐτοκίνητο!

(Ἔπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΠΟ ΕΜΙΛΕ ΡΕΧ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄. (Συνέχεια)

Μετὸν καθὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡ Ἀνδρέα ἐκύτταξε περιέργως τί θὰ κάμῃ ὁ ἐξάδελφός της. Δὲν ἔγνώριζε τὰς συνήθειάς τῶν γυμνασισταῶν, κ' ἐφάνταζετο ὅτι θὰ τὸν ἔβλεπε φοβερὰ ταπεινωμένον, διότι τοῦ ἐπόσφεραν χρήματα ἐνώπιόν της.

Ὁ Ἀνδρῆς ἔδεχθη, χωρὶς παρακά-

τὰν τὸν πατέρα της, ἡ Ἀνδρέα ἐβγαλε καὶ αὕτῃ ἐν εἰκοσόφραγκον καὶ ἠθέλησε νὰ τὸ δώσῃ εἰς τὸν ἐξάδελφόν της.

Πρὸς μεγάλην της ὀμῆς ἐκπλήξιν, ἐκεῖνος ἠρνήθη νὰ τὸ πάρῃ.

— Ὡ! ὄχι, σὰς εὐχαριστῶ, εἶπε ἔμειναι ἀρκετὰ πλούσιος τώρα.

Ἐκείνη εἰς μάτην ἐπέμεινε δὲν κατάρθωσε νὰ τὸν πείσῃ.

— Μά, ἀφοῦ ἐπῆρατε ἀπὸ τὸν πατέρα μου, πάρτε κι' ἀπὸ ἐμένα! τῷ εἶπε.

— Ἀ! ἀπὸ τὸν θεὸν μου, ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα!

— Νομίζετε; εἶπεν ἡ Ἀνδρέα μὲ ἀφελῆ ἐκπλήξιν δὲν βλέπω εἰς τί ἀλλάζει... Δὲν εἴσθε βέβαια τὸσον πλούσιος σὰν ἐμὰς, καὶ βέβαια θὰ εὐχαριστηθῆτε ἂν προσθέσετε κι' αὐτὸ τὸ ναπολέονι ἕς ἐκεῖνα ποῦ ἐβάλατε στὴν τσέπη...

Τὰ ἀνόητα αὐτὰ λόγια τῆς κόρης του, τὰ τὸσον ταπεινωτικὰ διὰ τὸν ἀνεψιὸν του, δυσπρόστησαν ὡς φαίνεται πολὺ τὸν κ. Δεβουσύ. Τὴν ἐκύτταξε μίαν στιγμὴν μὲ ἀπορίαν, σκεπτόμενος μὴ τυχὸν δὲν ἤκουσε καλά. Πῶς; ἡ Ἀνδρέα, ἡ κόρη του, ἔκαμε τὸ σφάλμα νὰ ὁμιλήσῃ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς τὸν φιλοξενούμενον της— ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς ὁ φιλοξενούμενος ἦτο μέλος τῆς οἰκογενείας των!

Ἄν ἐρωτᾷτε διὰ τὸν Ἀνδρῆν, αὐτὸς ἐκαθάρειεν ἡσυχᾶ-ἡσυχᾶ τὸ ἀγλάδι του, χωρὶς νὰ τὸν μελῆ περισσότερον διὰ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ἐπιπέδιον, παρ' ὅσον διὰ τὰ φλοῦδια ποῦ ἄφινε νὰ πέφτουν εἰς τὸ πιάτο του. Ἦτο φυσικὰ καλὸς καὶ ἀνίκανος γὰ ἐνοχλήσῃ εἰς τὸ παραμικρὸν κανένα δι' αὐτὸ δὲν ἐφάντασθη κἀν ὅτι ἡ ἐξαδέλφη του, μὲ τὴν προσφορὰν ἐκείνην τοῦ χρημάτων, εἶχε σκοποῦν νὰ τὸν προσβάλλῃ καὶ νὰ τὸν πειράξῃ.

Ἦνε πραγματικῶς ἀγρία ἡ γενναιοδωρία σας, ἐξαδέλφη μου, εἶπεν ὄλος γέλια. Ἀλλά, ξεύρετε, ἂν τὸ εὐρίσκατε διασκεδάσιν νὰ προσφέρετε ἀπὸ ἕνα εἰκοσόφραγκον εἰς ὅσους θὰ σὰς φανοῦν ὅτι δὲν ἠμποροῦν παρὰ νὰ εἶνε πτωχότεροί σας, πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ καταντήσετε, καὶ σεῖς πῶς πολὺ πτωχὴ ἀπὸ αὐτούς, ποῦ θέλετε νὰ ὑποχρεώσετε. Καὶ τότε, θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά των γὰρ σὰς δώσουν ἐλεημοσύνην.

— Μά ἐγὼ δὲν ἤθελα νὰ σὰς δώσω ἐλεημοσύνην, ἔσπευσε νὰ ἐξηγήσῃ ἡ Ἀνδρέα.

— Ὡ! αὐτὸ λέγω κι' ἐγὼ.

— Λοιπὸν, θὰ δεχθῆτε, ἐπέμεινε ἡ Ἀνδρέα, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐκαλοφαίνεται νὰ βλέπῃ ἀπορριπτόμενα τὰ δῶρά της, καὶ ὅταν ἀκόμη ἢ ἀπόρριψις των ἐγίνετο μὲ εὐγενικὸν τρόπον.

— Ποτὲ δὲν θὰ δεχθῶ! ἀπήντησεν ἐντόνωσ ὁ ἐξάδελφός της. Μὴ λησμονῆτε, ἐξαδέλφη μου, ὅτι καὶ οἱ πτωχοὶ ἀκόμη ἔχουν κάποτε τὲς παραξενιές των

καὶ ἀγαποῦν τὴν ἀξιοπρέπειάν των. Νὰ φυλάξετε λοιπὸν τὴν γενναιοδωρίαν σας διὰ τοὺς δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὸσον ἐλεεινὴν κατάστασιν ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀρνηθοῦν.

— Ἀληθινά, εἶπεν ἔξαφνα ὁ τραπεζίτης, ὑποδεικνύων διὰ τοῦ βλέμματός τὰ σχισμένα ρούχα τοῦ ἀνεψιοῦ του, ἀφοῦ ὁμιλήσῃ περὶ καταστάσεως ἐλεεινῆς, νομίζω ὅτι τὰ ρούχα ποῦ φορεῖς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπάνω σου... Δὲν ἔχεις ἄλλα νὰ βάλῃς, ἕως ὅτου ἐπιτρέψῃς εἰς τὸ σπίτι σας;

— Βεβαίως ἔχω. Τί θὰ ἐγίνεμον διαφορετικὰ, μ' ἕνα τόσο μεγάλο σχισμο ἐμπρός, κι' ἄλλο ἕνα ὀπίσω; Ἀ! ὡραῖος θὰ ἦμουν, νὰ παρουσιασθῶ ἔτσι εἰς καμμίαν συναναστροφήν! Ἄν ἠθέλατε μόνον νὰ στείλετε κάποιον ἕως τὸν σταθμὸν τοῦ Σαζιλλῦ νὰ πάρῃ τὴν βαλίτζαν μου... θὰ σὰς ἦμουν πρᾶγματι εὐγνώμων.

Ἦνε λοιπὸν καὶ ἄλλη ἄλλαξιά ἐκεῖ μέσα;

— Βεβαίωτατα! Πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ἔλθω εὐπρεπῶς νὰ σὰς ἐπισκεφθῶ στὸ σπίτι σας ἢ νὰ πάω εἰς τὸ σπίτι τῶν Γριεῶ, μὲ τὴν ποδηλατικὴν μου στολὴν μόνον;

— Ἐξοχα! εἶπεν ὁ γέρον, ἐνῶ ἐσήμερινα νὰ ἔλθῃ ἕνας ὑπηρετής, διὰ νὰ τὸν στείλῃ νὰ πάρῃ τὰ πράγματα τοῦ νεαροῦ συγγενεοῦς του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἂν σοῦ λείπη τίποτε, παῖδι μου, μὴ ἄρατις διόλου! εὐκολὸν θὰ εἶνε νὰ τὸ ἀναπληρώσωμεν μὲ ὅ,τι ἔχομεν ἐδῶ καὶ μὲ ὅ,τι εἰμποροῦμε νὰ προμηθευθῶμεν ἀπὸ ἄλλου.

— Ὡ! εὐχαριστῶ, θεῖς μου, ἄμα ἔλθῃ ἡ βαλίτζα μου, ἐτελείωσε τὸ ζήτημα' ἡ μαμά μου μόνη της τὴν ἔχει ἐτοιμάσει, καὶ φυσικὰ θὰ εἶχε προσέξῃ νὰ μὴ λείψῃ τίποτε ἀπὸ ἑ,τι θὰ συνέβαινε νὰ χρειασθῶ.

— Δὲν ἀμφιβάλλω, συνεφώνησεν ὁ κ. Δεβουσύ

αἱ γυναῖκες, αἱ μητέρες πρὸ πάντων, εἶνε ἐμπειρόταται εἰς αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰς περιποιήσεις' συλλογίζονται ἄπειρα μικροπράγματα, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς οἱ ἄνδρες οὔτε ἐνθυμούμεθα, ἂν καὶ εἰς τὸ ταξεῖδι ὅλα ἔχουν τὴν χρησιμότητά των... Σοῦ συμβαίνει συχνὰ νὰ κάμνης μεγάλα ταξείδια μὲ τὸ ποδήλατο;

— Ὁχι, θεῖς μου' δὲν ἔκαμα ἄλλως τε μὲ τὸ ποδήλατο, παρὰ μέρος μόνον τοῦ δρόμου' τὸ ἐπιλοιπὸν ἔγινε μὲ τὸν σιδηρόδρομον. Οἱ γονεῖς μου ἔτσι ἠθέλησαν, ἂν καὶ δὲν μὲ τρομάζει ὄλος ἐκεῖνος ὁ δρόμος. Ἡ καλή μου μαμά!... ἂν ἤξευρε πῶς ἐστραμπούλισα τὸ πόδι μου, πόσον θ' ἄνησχυοῦσε! Πρέπει νὰ τῆς στείλω δύο λέξεις διὰ νὰ τὴν πληροφορήσω πῶς ἔφθασα ἐδῶ. Μοῦ τὸ εἶχεν

ἀπαιτήση, καὶ ἂν δὲν τὸ κάμω, ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῆ ὅτι μοῦ συνέθῃ κανὲν δούτσυγμα πολὺ σοβαρότερον ἀπὸ αὐτὸ, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλω, ἀγαπήτῃ μου ἐξαδέλφῃ, τὸ εὐτόχημα ὅτι σὰς συνήτησα ἐνωρίτερα παρ' ὅσον ἤλπιστα...

— Ἄν ἔχετε νὰ γράψετε, ἔλατε εἰς τὸ σπουδαστήριον, ἐπρότεινε ἡ Ἀνδρέα, ἐνῶ ἐσηκώντο ἀπὸ τὸ τραπέζι' θὰ εὐρετε ἐκεῖ ὅ,τι χρειάζεται.

Ὁ Ἀνδρῆς ἐζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. Δεβουσύ ποῦ τὸν ἄφινε μόνον ν' ἀπολαύσῃ τὸν καφεῖν του, καὶ, μόντακούτσα, ἠκολούθησε τὴν ἐξαδέλφην του.

— Φαίνεται πῶς σὰς πονεῖ τὸ πόδι σας, τῷ εἶπεν αὕτῃ, ἐνῶ ἐπεργουσαν μαζί τὸν διάδρομον. Δὲν νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ βγάλετε τὰ παπούτσιά σας;

«Ὅλοι λαμπρά...» (Σελ. 77, στ. γ΄.)

— Ἀληθινά, πονῶ τραμερά, καὶ σκέπτομαι μήπως εἶνε ἀνάγκη νὰ ἰδῶ τί ἀρά γε εἶνε αὐτὸ ποῦ μὲ κάμνει νὰ πονῶ τὸσον πολὺ.

Ἡ Ἀνδρέα ἔστειλεν ἀμέσως νὰ φέρουν τὲς παντοῦφλες τοῦ πατέρα της. Ἦσαν παραπολὺ μεγάλες, ἀλλὰ ἴσως δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔφεραν κάποιον ἀνακούφισιν εἰς τὸ πονεμένο πόδι τοῦ ποδηλάτου.

— Ὡ! εἶμαι πολὺ καλλίτερα ἔτσι, εἶπε, μ' ἕνα στεναγμὸν ἀνακουφίσεως. Τώρα θὰ ἠμπορέσω νὰ γράψω ἡσυχῶς τὸ τηλεγράφημά μου.

— Τηλεγράφημα! Ἐγὼ ἐνόμιζα πῶς θὰ ἐγράφατε γράμμα...

— Ναι, μὰ τώρα πλέον ἐγίνεν ἡ τελευταία ἀποστολή, εἶπεν ὁ Ἀνδρῆς καὶ ἐπειδὴ τὸ γράμμα μου θὰ ἔφευγε αὐ-

ριον, προτιμῶ νὰ στείλω τηλεγράφημα.

— Τὸ τηλεγράφημα θὰ σὰς στοιχίσῃ τοῦλάχιστον πενήντα λεπτά, ἐνῶ τὸ γράμμα μόνον δεκάπεντε, εἶπεν ἡ Ἀνδρέα μὲ ἐπιπληρητικὸν τόνον.

— Ἀκριβῶς, κόρη τακτικὴ καὶ οἰκονόμος! ἀπήντησεν ὁ Ἀνδρῆς, ἐνῶ ἐχώραττεν ὀλίγας λέξεις εἰς ἕνα κομματιῆ ἄσπρο χαρτί.

— Ἦνε ἀλήθεια πῶς ἔχετε χρήματα τώρα, ἀφοῦ ὁ πατέρας μου σὰς ἔδωκε, δὲν εἶνε ὅμως αὐτὸς λόγος διὰ νὰ τὰ σκορπάτε στὸν ἀέρα. Ἀμα δὲν εἶνε κανεὶς πλουσιωτέρος σας, πρέπει νὰ συλλογίζεσθε πρὶν ἐξοδεύσῃ πενήντα λεπτά ἐνῶ ἠμπορεῖ νὰ ἐξοδεύσῃ μόνον δεκάπεντε. Τί λέτε;

— Τὰ λόγια σας εἶνε χρυσᾶ, ἐξαδέλφη μου' καί, ἂν μείνω περισσότερον μαζί σας, ἔχετε τοῦλάχιστον ἕνα πρᾶγμα, μὲ τὸ ὁποῖον χωρὶς ἄλλο θὰ πλουτήσω.

— Καί τί εἶνε αὐτὸ, παρακαλῶ, κύριε σπάταλε;

— Αἰ καλαὶ συμβουλαὶ σας, βέβαια.

Ἡ Ἀνδρέα ἐκοκκίνισε, δὲν ἀπήντησεν ὅμως ἐνῶ δὲ ἐκεῖνος ἔγραψε τὸ τηλεγράφημά του, αὕτῃ ἐσκυψε κι' ἐδιάβαζε τί ἔγραφε, ἐπάνω ἀπὸ τὸν ὦμόν του.

Ἰδοῦ τί ἔλεγε τὸ τηλεγράφημα:

«Δόκτορα Δεβουσύ, Σανζάι. «Εἶμαι εἰς θεῖον μου καὶ ἐξαδέλφη μου. Ὅλοι λαμπρά. Σὰς φιλω. Ἀνδρῆς.»

— Δεκάπεντε λέξεις! ἐφώναξεν ἡ Ἀνδρέα. Θὰ πληρώσετε δηλαδή ἑβδομήντα πέντε λεπτά.

— Ἀκριβέστατα! ὠμολόγησεν ὁ ἔφηβος φαιδρυνόμενος μὲ αὐτὴν τὴν σοβαρὰν παρατήρησιν. Τὸ πρόσθετον ἐξοδὸν τῶν εἰκοσιπέντε λεπτῶν θὰ πτωχύνῃ ἴσως τὴν οἰκογενεῖάν μου, ἀλλὰ θὰ μὲ συγχωρήσουν οἱ γονεῖς μου, χάρις εἰς τὴν γαράν ποῦ θὰ τοὺς προξενήσῃ τὸ τηλεγράφημά μου.

— Πραγματικῶς, θὰ εὐχαριστηθοῦν πολὺ οἱ γονεῖς σας, ὅταν μάθουν ὅτι εἴσθε εἰς τὸ σπίτι μας, ἀφοῦ ὁ πατέρας σας σὰς εἶπε νὰ ἔλθετε ἀπὸ ἐδῶ... περνώντας.

— εἶπεν ἡ Ἀνδρέα, μ' ἕνα πεισματικὸν μαρμασμὸν διότι δὲν ἐλησμονῆσεν ὅτι «περνώντας» ἐσκόπευεν ὁ ἐξάδελφός της νὰ σταματήσῃ καὶ εἰς τὴν Λεπτοκαρυάν, ἐφάνταζετο δὲ ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὸ σπίτι της, ἤξιζε τὸν κόπον νὰ κάμῃ κανεὶς ὀλίγον δρόμον, καὶ πάλιν μάλιστα.

— Φυσικά, ἡ μητέρα μου πολὺ θὰ εὐχαριστηθῆ, καθὼς καὶ ὁ πατέρας μου' αὐτὸς ὅμως ἔχει τώρα παραπολλὰς ἀσχολίας ὥστε νὰ φροντίξῃ καὶ δι' αὐτὰ τὰ μικροπράγματα.

— Μικροπράγματα, διευαρτηρήθη ἡ

'Ανδρέα γεμάτη από αγανάκτησην' τόνσον λοιπόν μικρόν πᾶγμα σᾶς φαίνεται πού μᾶς ἐγνώρισάτε καί ἤλλατε στό σπίτι μας, ὅπου ἐγίνατε δεκτός μέ ἀνοικτάς ἀγκάλας, τοῖμα νά τὸ εἰπῶ, καί μ' ὄλην τὴν δυνατὴν περιποίησιν καί εὐμένειαν ;

— Τὸ θεωρῶ ἀπ' ἐναντίας μεγάλην τιμὴν μου, καί εἰς κανένα δέν θά ἐπέτρῃ, εἰς αὐτὸ τὸ θέμα, νά κάμῃ τὸν ἐλάχιστον ἀστείον, ἀφοῦ μάλιστα δέν ἀγαπάτε ἐσεῖς τὰ ἀστεῖα, ὅπως τὸ παρετήρησα ἤδη... Ἀφοῦ ὅμως ἐγράψα κ' ἐγώ μίαν πελογογραφίαν, ἀξίας ἐβδομηντα πέντε λεπτῶν, πρέπει καί νά τὴν στειλῶ εἰς τὸν προορισμὸν τῆς βιάζομαι, βλέπετε, νά κάμω τοὺς γονεῖς μου νά καταστήσουν στὴν φάθα...

Καί ἤρχισε νά γελά τὸσον ἀνοικτόκαρδα μέ αὐτὸ τὸ περάσμα, ὥστε ἡ Ἀνδρέα τὸν ἐμιμήθη, θέλοντας καί μὴ, καί ἤρχισε καί αὐτὴ τὰ γέλια σὰν αὐτὸν.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἤνοιξεν ἡ θύρα, καί ὁ κ. Δεβουδὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπουδαστῆριον.

(Ἐπεταί συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΛΕΜΟΝΑΔΑ

Ἡ Μαρίνα εἶχεν ἔλθῃ εἰς τὸ σπίτι τῆς γιαγιάς τῆς, νά τὴν ἰδῇ. Ἡ γιαγιά ἦτον ὄλη χαρὰ πού εἶχε κοντά τῆς τὴν ἐγγονὴν τῆς. Καί πῶς νά τὴν περιποιηθῇ, καί πῶς νά τὴν φιλεύσῃ!

Ἐκοβέ κ' ἔρραβε ἡ γλῶσσα τῆς Μαρίνας. Καί ἀπὸ τὰ πολλὰ λόγια ἐδίφασε. Τὸ λέγει τῆς γιαγιάς τῆς, καί ἡ γιαγιά κτυπᾷ τὸ κουδούνι.

Ἐρχεται ἡ καμαριέρα καί ἡ γιαγιά τῆς λέγει :

— Ἀννέττα, ἐτοίμασε μίαν λεμονάδα μέ πολλὴ ζάχαρη, σὲ παρακαλῶ, καί φέρε τὴν τῆς Μαρίνας... Γρήγορα, σὲ παρακαλῶ πολύ!

Ἐνῶ εἶδε τὴν διαταγὴν τῆς ἡ γιαγιά, ἐκύτταξε τὴν ἐγγονὴν τῆς, καί εἶδε, μέ ἀπορίαν τῆς, ἓνα χαμόγελο, κάπως περιπαλαικό, ν' ἀναδαίην εἰς τὰ κοκκίνα χεῖλη τῆς μικρούλας.

— Γιατί χαμόγελας ἔτσι, Μαρίκα μου, τὴν ἠρώτησεν, ἀμὰ ἡ Ἀννέττα ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ σαλόνι.

Ἡ Μαρίνα εὐρήθη στενοχωρημένη, δέν ἤξευρε πῶς ν' ἀπαντήσῃ...

— Μά, εἶπεν ἐπὶ τέλους, μὴ θυμώσης, γιαγιά μου... μού ἐφάνηκε ἀστεῖο πού ὠμιλοῦσες ἔτσι τῆς Ἀννέττας. Τῆς εἶπες δυὸ φορές : «Σὲ παρακαλῶ, σὲ

παρακαλῶ πολύ». Ἐμένα μού φαίνεται ἐντέλως περιττὸν νά μιλοῦμε μέ τόση εὐγένειαν σὲ μίαν ὑπῆρέτρια!

— Καί γιατί, σὲ παρακαλῶ, νομίσεις περιττὸν νά φερώμεθα μέ καλὸν τρόπον, μέ εὐγένειαν, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους πού μᾶς ὑπηρετοῦν ;

— Διότι... διότι, γιαγιά μου, αὐτοὶ τὸ καθῆκόν των κάμνουν. Ἐγὼ ὑποχρέωσιν νά κάμουν, ὅτι τοὺς διατάξωμε...

— Ποὺ σωστά... Καί ἡμεῖς ὅμως ἐχομεν καθῆκόν νά τοὺς κάμνωμεν ὄχι μόνον νά σέβωνται ἀλλὰ καί ν' ἀγαποῦν τὴν ὑπεροχὴν μας,—τὴν ὑπεροχὴν πού μᾶς ἔδωσεν ἀπέναντί των ἡ τύχη, τὰ χρήματα, ἡ καλὴ ἀνατροφή, τὰ γράμματα... Ζοῦμεν εἰς τὸ ἴδιον σπῆτι, καί ἡμεῖς καί αὐτοὶ ἐχομεν λοιπὸν καθῆκόν νά τοὺς δώσωμεν τὸ καλὸν παράδειγμα παντοῦ, καί εἰς τοὺς καλοὺς τρόπους ἀκόμη... Ὅταν ὠμιλοῦμεν εἰς τοὺς ὑπῆρέτας μέ τὸ γλυκό, μέ τὸ καλὸ, γίνονται καί αὐτοὶ γλυκύτεροι καί καλλίτεροι, προσέχουν νά μὴ κάμουν λάθη, νά μὴ τοὺς διαφύγῃ καμμία χωριτιά... Καί ὅταν ἀκόμη εἶνε ἀνάγκη νά τοὺς μαλωσωμεν, πάλιν πρέπει νά ἀποφεύγωμεν τὰ προσβλητικὰ, τὰ ἀσχημα λόγια... Ἄν ἐμεῖς ἐχομεν κακοὺς τρόπους, μέ τι δικαίωμα θά ἀπαιτήσωμεν νά εἶνε αὐτοὶ προσεκτικοὶ εἰς τὴν συμπεριφορὰν των ;...

Ἡ Μαρίκα ἤκουε μέ προσοχὴν. Τὰ λόγια τῆς γιαγιάς τῆς ἐτυπώνοντο βαθῶς εἰς τὴν καρδίαν τῆς.

ΚΑΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Πού εἶνε ὁ ἀριθμὸς 3 ;

Εἰς τὸ ἱματιοφυλάκιον τοῦ Θεάτρου :
— Πού εἶνε ὁ ἀριθμὸς 3, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει αὐτὸ τὸ ἐπαναφόριον καὶ τὸ καπέλο ;
— Ἄ! εἶνε τοῦ κυρίου Α. Κάπου ἐδῶ θά εἶνε, διότι πρὸ ὀλίγου τὸν εἶδα... Πού εἶνε ;
Τὸν βλέπατε σεῖς ;
(Ἐβλέπε Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, σελ. 80)

— Καί ἐκτός τούτου, ἐξηκολούθησεν ἡ γιαγιά, πρέπει νά κάμνωμεν τὸ καλόν, διότι εἶνε καλόν, καί νά μὴ κυττάζωμεν τοὺς ἄλλους. Ὁ καλὸς τρόπος εἶνε πάντοτε καλὸς τρόπος, εἴτε διὰ τοὺς ἀνωτέρους μας εἶνε, εἴτε διὰ τοὺς κατωτέρους μας, εἴτε διὰ τοὺς ἴσους μας...

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ Ἀννέττα ἐφθασε μέ τὴν λεμονάδα...

Ἡ Μαρίκα ἐπῆρε τὸ ποτήρι ἀπὸ τὸ δισκάκι, πού ἐλαμπεν ἀπὸ τὴν καθαρότητα, ἔπιε τὴν λεμονάδα τῆς, καί εἶπεν :

— Εὐχαριστῶ πολύ, Ἀννέττα. Ὁμοίαια ἦταν !... Τῆς Ἀννέττας τὰ μάτια ἐλαμψαν ἀπὸ τὴν χαρὰν, πού τῆς ὠμιλοῦσε μέ τὸσον καταδεκτικὸν τρόπον ἡ ἀγαπημένη ἐγγονὴ τῆς κυρίας τῆς. Καί τὸ χαμόγελο τῆς ὑπῆρετριός εἶχε ἀπεμακρύνετο μέ τὸ ἄδειο ποτήρι, ἦτο τὸσον γλυκὺ καί εὐγενικό, ὥστε ἡ Μαρίκα ἠσθάνθη ἀπὸ αὐτὸ εἰς τὴν ψυχὴν τῆς τὸσην εὐχαρίστησιν, ὅσην καί ἀπὸ τὴν δροσιστικὴν λεμονάδα...

ANNA ΠΥΡΓΩΤΟΥ

ΟΔΙΓ' ΑΠ' ΟΔΑ

Ὁ ἀσπρόσκεντος

— Μά τί τοῦ ἦλθε σήμερα τοῦ δασκάλου μας,—ἔλεγεν ὁ μικρὸς Κωστάκης εἰς τὴν μητέρα του— νά καθῆσῃ καί νά μᾶς πῆθῃ ὅτι τὰ τριαντάφυλλα εἶνε τὰ ὠραιότερα ἄνθη, καί ὅτι αἱ μέλισσες εἶνε τὰ καλλίτερα ἔντομα... Ἐπῆγα κ' ἐγὼ νά κόψω ἓνα τριαντάφυλλο, καί αὐτὸ μ' ἐσχίσσε μέ τὰ ἀγκάθια του πρὸν ἀπὸ τὸ μέλισσαι κοντά, καί νά! αἱ μέλισσες μέ κεντρίζουν! Μοῦ φαίνεται πῶς δέν ἔλεγε ἀλήθεια ὁ δάσκαλος!

— Ὁ δάσκαλος ἔλεγε πολὺ σωστά, ἀπεκρίθη ἡ μητέρα: διότι καί τὰ τριαντάφυλλα καί αἱ μέλισσες πειράζουν μόνον ὄσους εἶνε ἀσπρόσκετοι. Ἔτσι εἶνε, παιδί μου, τὰ πράγματα τοῦ κόσμου καί τὰ ὠραιότερα, καί τὰ χρησιμώτερα πράγματα γίνονται βλαβερά καί καταστρεπτικά διὰ τὸν ἄνθρωπον, πού δέν εἰσέρει νά τὰ μεταχειρισθῇ ὅπως πρέπει!

Πόε ἐνομοῖα.

Ὁ δάσκαλος Γερμανὸς καθηγητῆς Ῥοδόφορ Φύρχωβ ἦτο ἀκούρατος εἰς τὰς ἐπιστημονικάς του ἐρεῖνας.
Τὸν ἠρώτησαν μίαν φοράν, πότε συνήθως ἐπῆγγαινε νά κοιμηθῇ.
— Ὅταν τελειώω τὴν ἡμερησίαν ἐργασίαν μου, ἀπήντησεν. Ἄδιάφορον ἂν εἶνε ἡ ὥρα μία μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἡ τρεῖς, ἡ πέντε—κατὰ κανόνα δέν κοιμοῦμαι πρὶν τελειώω ὁ,τι εἶχα ὄριση νά κάμω ἐντός τῆς ἡμέρας.
Καί ὅμως ἡ ἀταξία αὐτὴ εἰς τὸν ὕπνον του, δέν τὸν ἐμπόδιζε νά ὑπερβῇ τὴν ἡλικίαν τὴν 80 ἐτῶν!

Τὰ κορίτσια τῶν Κινέζων.

Οἱ Κινέζοι τόσο περιφρονοῦν τὰ κορίτσια των, ὥστε πολλακτικὸς αἰ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ."

ΠΑΡΑΠΟΝΑ μου ἔκαμαν, διὰ τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, δύο ἔως τώρα, ὁ Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης καί ἡ Παλλάς. Καί ὁ μὲν τὰ ἔχει μέ τὸ τετραδίου τῆς Δόξης, ἡ δὲ μέ τὸ τεράδιον τῆς Ζήνας: (συστικά, καθένας ἐνδιὰφέρεται διὰ τὴν τάξιν του.) Παράπονα θά μοῦ κάμουν ἴσως καί ἄλλοι. Τὸ ἤξευρα, καί δι' αὐτὸ ἤθελα νά ματαιώσω αὐτὸν τὸν Διαγωνισμὸν, ὁ ὁποῖός δὲν μᾶς ἔδωκε κανὲν ἀπὸ τὰ ἐκτάκτως ἔξυπνα καί πρωτότυπα ἐκείνα τετραδία, τὰ ὁποῖα ἐνοοῦν, ἀναγνωρίζουν ὄλοι γενικῶς καί κίνουον τὴν κεφαλὴν... ἀγογγύστας: (π: χ: ὡς ἐκείνα πού ἐγράψαν ἄλλοτε τὸ Ἀρχιζέλιον, ἡ Ναυτοπούλα, ὁ Χαλασμός Κόσμου καί μερικὰ ἄλλα.) Μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου τετραδίου, ὄφρα, βλέπετε, νὰ βραβεύσω ἓν σοβαρὸν, τὰ δὲ σοβαρὰ ἔχουν τοῦτο τὸ ἰδιαιτέρων, ὅτι ἡ ὠραιότης των, ἡ χάρις των, ἡ πρωτοτυπία των, ἡ λεπτότης των, ἡ εὐφυΐα των—διότι ἔχουν καί αὐτὰ εὐφυΐαν,— δέν ὑποπίπτου, δέν εἶνε αἰσθητὰ εἰς ὄλους ἐπίσης. Δυστυχῶς ἦτο ἔξοχον ὡς σύνολον, μαρτυροῦν λεπτὴν αἰσθησίν, εὐγὴν ἡ ψυχὴν, καλλιεργημένον πνεῦμα, ὀρθὸν νοῦν καί καλλιτεχνικὴν ἀντιλήψιν τῆς ζωῆς. Ἐ, αὐτὰ δέν εἴμπορὶ νά τὰ καταλάβῃ ὁ καθένας, καί δι' αὐτὸ δέν παρεξενόσεται καθόλου πού ὁ Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης λέγει, ὅτι ἂν ἐλάμβανῃ τέτοιον τεράδιον, θά τὸ ἐριπτεν εἰς τὸ καλάθι.—Εἰς τὴν μικρὰν πάλιν τάξιν, τὸ καλλίτερον τεράδιον, μέ τὰ ἴδια προτερήματα τῆς Δόξης, ἦτο δι' ἐμὲ τὸ τεράδιον τῆς μικρᾶς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζομαι εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς Ζήνας: (εἰς μικροτέραν κλίμακα βεβαίως, ἀλλὰ δικαιολογημένην ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἡλικίας.) Ἀλλὰ πῶς νά τὸ ἐκτιμῆσῃ καί αὐτὸ ὁ καθένας, ἀφοῦ δέν εἶχε τὰς ἀνάστας ἐρυθολογίας καί τοὺς χωλοὺς καί βεβασμένους στίχους τῶν συνήθως θαυμαζομένων τετραδίων; Δι' αὐτὸ πάλιν δέν παρρησιάζο

λεύθερον, Ταπεινὸν Γραμμὴν, Ταπεινὸν Μενεξέν, Εομερῶν και Ἰωάννην Δάσκ... τὸ Ζήτω ἢ Ἑλλάς μετὶ τὸ Ὑπερ Πατρίδος...

ἑλλείψεις, τὰς ὁποίας παρατήρησες) Ἀπόμνητον Δρόγα (τὸ ἔλαβα ὑπ' ὄψει) Ἐομεράδων...

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 31ην Ἰανουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Μαρτίου Ἰ' ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι...

111. Συλλαβογράφος Λαμβάνω πέντε γράμματα, Τὰ βάζω στῆ γραμμῇ, Κί' ἀνησυχία ἐξαφνω...

112. Στοιχειογράφος. Εἶμαι μουσικός ἀρχαῖος, Ἦ ὄνομά μου δοξασμένον Ἀντὴν κεφαλὴν κομήτηος...

113. Αναγραμματισμός. Εἶμαι θεὸς ἀρχαῖος, Ἐν γράμμῳ ἄν μ' ἀπαίρησθαι Κι' ἀπ' τὰ λοιπὰ τὸ τρίτον...

114. Ρόμβος. Γράμμα, λαμπάδα και τραγιὸν Τοῦμα, δουλεμένο, Ἀρχαῖο πλοῖο, θάλασσας...

115. Κρυπτογραφικὸν. 1 2 3 4 5 6 7 8 1 2 7 9 = Πόλις τῆς Εὐρώπης, 2 1 6 1 1 = Νῆσος τῆς Εὐρώπης...

116. Δεξιθρία. Ποῖον γνωστὸν ὄρος ἔχει τρεῖς συλλαβάς και τρεῖς μόνον φωνήεντα ὁμοια;

117. Μαγικὴ Εἰκόνη. Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 78 δημοσιευομένης Μαγικῆς Εἰκόνης. Τὸ ζητούμενον πρόσωπον θὰ ζωγραφισθῆ ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν λύσεων...

118-122. Μαγικὸν Γράμμα. Ἡ ἀνταλλαγὴ τριῶν γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο συμφωνιών...

123. Διπλὴ Ἀκροστιχίς ἐξ ἀναγραμματισμοῦ. Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις θάναγραμματισθοῦν και θὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι τοιαῦται...

124. Μικτόν. α-εη-οια-ν-πος-ψφ Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀνθούς Ἀνθέων

125. Γρίφος. L ἦν ὠι ped S νων|γο αἶσα δοξ αἶσα Κι' ἀνησυχία ἐξαφνω αἶσα αἶσα Με πιάνει δυνατή.

Σημειώσεις. Αἱ λύσεις τῶν φύλλων 1-2, 3 και 4, τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία ἔληξε τὴν 31 Ἰανουαρίου...

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἰ' ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάμιτος ὄρος 10 λέξεις...

Επὶ τῇ ἐορτῇ σου, Εομεράδα μας, σοὶ εὐχόμεθα ἐκ τῶν μυχαιτάτων τῆς καρδίας μας πανευδαίμονα μακροβιότητα.

Ανταλλάτω Μικρὰ Μυστικὰ και εἰκονογραφημένα δελτάρια. — Ἡλίας Μάρος, Βῶλος. (Ζ'—70)

Υπ' ὄψει λαβὼν τὴν τοῦ Εὐδόμου Κοῖνου συμβουλήν, συνιστῶ αὐτῷ ὑπομονήν και ἀρά γε δὲν εὐκαιρεῖ νὰ μοῦ γράσῃ συντομώτερα; — Λαυαός. (Ζ'—71)

Ανταλλάσω γραμματόσημα Αἰγυπτιακά, νέων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων και διαφόρων ἐθνῶν. — Michel J. Joannides, Minia (Haute Egypte). (Ζ'—72)

Πρὶν Γραμματεῖ «Νίκης» Πλειάδος, ὠραία carte-visite, Συμβουλεῖ! Παπῖνος, Λελές, Μπεκάτσαις, Πρῶν Πρῶδρος, Ταμίας «Νίκης». Χίος. (Ζ'—73)

Ανταλλάσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν. Γραμματόσημον ἐπὶ τῆς εἰκόνης. — Emm. K. Anagnostopoulos, Aidin, Turquie d' Asie. (Ζ'—74)

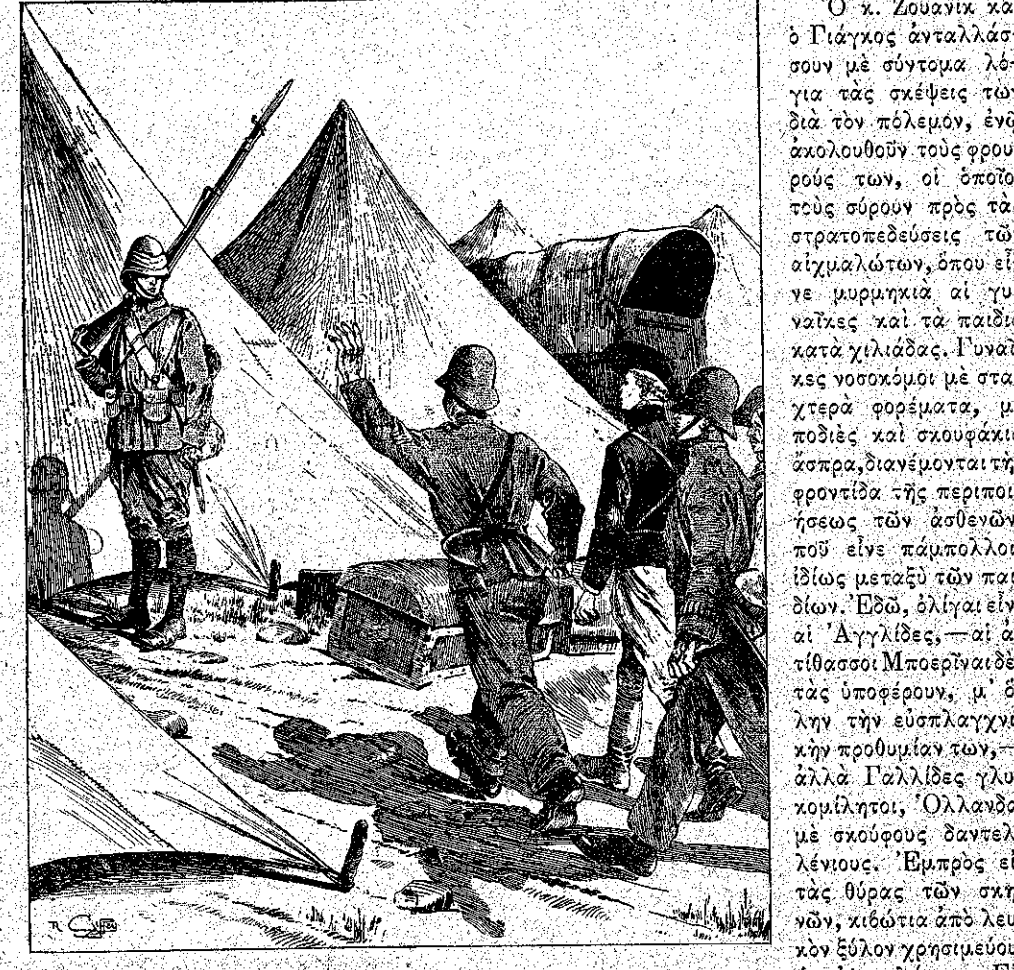
Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδιῶν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας και ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν και χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription rates: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ (Εσωτερικοῦ), ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ (Ἐξωτερικοῦ), ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' (Τόμος 14ος), ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (10 Φεβρουαρίου 1907).

ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛΑ (ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ PAUL ROLAND) ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. Ἡ Πόλις τῶν Ἀνθέων. — Καταυλισμός αἰχμαλώτων. — Εἰς τοῦ κ. Ἐπιστοῦ. — Φυλακή ἀπὸ παλ. — Ὁ βοδοκάτης τοῦ Γιοχαννῆς Ρεσβουρῶ.

Ἔλαμπεν ἡλιὸς ὁ ἥλιος, ὅταν οἱ αἰχμαλώτοι, με διπλάσιαν φρουρὰν τῶρα, εἰσηλθόν εἰς τὸν περίβολον τῆς Πόλεως τῶν Ἀνθέων...

Ὁ κ. Ζουανικ και ὁ Γιάγκος ἀνταλλάσσουν με σύντομα λόγια τὰς σκέψεις τῶν...

«— Ἀὐ! παλῆκάρι μου, εἶπεν ὁ ἀστυφύλαξ... (Σελ. 82. στ. γ.)